

Sygn. akt IV P 135/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 listopada 2019r.

Sąd Rejonowy w Giżycku IV Wydział Pracy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Bożena Makowczenko

Protokolant st. sekr. sądowy Barbara Małecka

po rozpoznaniu w dniu 31 października 2019r. w Giżycku

na rozprawie

sprawy z powództwa **T. D.**

przeciwko **Urzędowi Miejskiemu w M.**

o nagrodę jubileuszową

1. Powództwo oddala.
2. Zasądza od powódki na rzecz pozwanej kwotę 2700,00 zł (dwa tysiące siedemset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Bożena Makowczenko

Sygn. akt IV P 135/19

UZASADNIENIE

Powódka **T. D.** domagała się w pozwie zasądzenia na jej rzecz kwoty 13600 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 1 lutego 2019r. do dnia zapłaty tytułem nagrody jubileuszowej za 45 lat pracy. W uzasadnieniu wskazywała, że podstawą prawną żądania jest art. 38ust.1 pkt 6 ustawy o pracownikach samorządowych.

Powódka zatrudniona była u pozwanego pracodawcy w okresie od 1 kwietnia 2010r. do 30 kwietnia 2019r. a zatrudnienie to było dodatkowym miejscem pracy powódki. W tej sytuacji, zgodnie z art. 38 ust. 5 ustawy o pracownikach samorządowych, do przepracowanego okresu uprawniającego do nagrody pozwany winien był zaliczyć wszystkie zakończone uprzednio okresy pracy wynikające z dodatkowego zatrudnienia powódki, wyłączając okres podstawowy - w jej przypadku wykonywany od lipca 1991r. dotychczas w Urzędzie Miasta i Gminy w M.. Przepracowany przez powódkę okres podstawowy, w świetle ustawy liczony jest odrębnie co sprawiało, że pozwany nigdy go nie zaliczał do dodatkowego okresu zatrudnienia przebiegającego w jego jednostce uprawniającego powódkę do kolejnych nagród jubileuszowych podczas trwającego zatrudnienia. Zakończenie poszczególnych okresów pracy u dodatkowych pracodawców, celem zaliczenia do okresów uprawniających do kolejnych nagród, w tym dochodzonej pozwem, powódka udokumentowała świadectwami pracy zatrudniających ją uprzednio pracodawców składając je w poczet dokumentów z akt osobowych. Pozwany jednak, pomimo złożenia przez powódkę w styczniu 2019 roku świadectwa wykazującego zakończony w grudniu 2017 roku czteroletni stosunek pracy powódki w Miejskim Ośrodku Pomocy Społecznej w M. całkowicie pominął ów dokument nie zamieszczając go w karcie stażu. Pozwany winien zasadniczo zaliczyć zakończony w dniu 30.04.2019 roku staż wynoszący 9 lat i 1 miesiąc okres pracy przepracowany

przez powódkę u niego. Okres uprawniający wyniósłby wówczas ponad 45 lat, nawet przy pominięciu okresu przepracowanego w MOPS. Wysokość nagrody wynosi 400% pozyskiwanego w dniu upływu prawa do nagrody wynagrodzenia powódki wynoszącego 3400 zł.

Dodała nadto powódka, że w trakcie zatrudnienia u pozwanego pracodawca wypłacał powódce kolejne nagrody jubileuszowe, co następowało niezwłocznie po nabyciu do nich a to m.in. za 35-letni i 40letni staż pracy, czego dowodzi załączone w poczet dowodów pismo pozwanego związane z osiągnięciem przez powódkę 40-lecia okresu pracy.

W dniu 01.07.2019 roku wydany został nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym żądanie powódki zostało w całości uwzględnione.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany pracodawca - **Urząd Miejski w M.** - zaskarżył nakaz w całości i wniósł o oddalenie powództwa całości. Zarzucił, że powódka nie udowodniła wysokości roszczenia, nie wykazała daty wymagalności roszczenia i nie uzasadniła żądania odsetek ustawowych.

Pozwany wnosił również o zasądzenie od powódki kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych bądź według spisu kosztów, o ile zostanie przedłożony na rozprawie.

W ocenie pozwanego brak jest podstaw prawnych do wypłaty nagrody jubileuszowej za 45 lat pracy powódki.

W uzasadnieniu pozwany wskazał, iż żądanie powódki jest całkowicie bezpodstawne i nie ma potwierdzenia w przepisach powszechnie obowiązującego prawa. Podał dalej, że na dzień rozwiązania z powódką umowy o pracę tj. 30 kwietnia 2019 roku powódka przepracowała i udokumentowała dla pozwanego łącznie 44 lat i 7 miesięcy. Tym samym brak było możliwości wypłaty nagrody jubileuszowej, skoro powódka nie spełniła przesłanki do jej wypłacenia, czyli udokumentowanego 45 letniego stażu pracy. W ocenie pozwanego przedmiotowa nagroda mogłaby być wypłacona najwcześniej w dniu 09.09.2019 roku, o ile trwałby jeszcze jej stosunek pracy w Urzędzie Miejskim.

Wywodził dalej pozwany, że pracownik zatrudniony w samorządzie nabywa prawo do nagrody jubileuszowej w dniu upływu okresu, który uprawnia go do tej gratyfikacji. Pracodawca ma obowiązek wypłacić to świadczenie niezwłocznie po tym jak zatrudniony uzyska do niego prawo, czyli wraz ze zdobyciem odpowiedniego stażu lub niedługo po tym. Powinno to jednak nastąpić nie później niż w najbliższym dniu wypłaty wynagrodzenia za pracę u danego pracodawcy przypadającym po przedstawieniu dokumentów poświadczających jego uprawnienia dla nagrody, z uwzględnieniem czasu potrzebnego na jej obliczenie i sporządzenie listy płac. Z zasady podstawą do obliczenia nagrody jubileuszowej jest wynagrodzenie przysługujące pracownikowi w dniu nabycia prawa do nagrody. W ocenie pozwanego powódka nie udowodniła w żaden sposób wysokości żądania oraz nie wykazała dlaczego żąda odsetek ustawowych od dnia 1 lutego 2019 roku. Wskazał też, że nieprawdą jest jakoby nie został zaliczony okres czasu pracy powódki w Miejskim Ośrodku Pomocy Społecznej co wynika z załączonej do pozwu karty stażu pracy przedłożonej przez samą powódkę.

Sąd ustalił i zważył co następuje;

Bezspornym w sprawie pozostawało, iż powódka w okresie od 1 kwietnia 2010r. do 30 kwietnia 2019r. pozostawała w zatrudnieniu w pozwanym zakładzie pracy. Jest radcą prawnym a swoją pracę zawodową powódka rozpoczęła w dniu **9 września 1974r.** U ówczesnego pracodawcy (...) pracowała powódka do dnia 31 sierpnia 1977r. (**okres pracy – 2 lata 6 m-cy i 7 dni**). W okresie z kolei od 1 września 1977r. do 31 lipca 1982r. pracowała powódka w (...) (**4 lata 11 m-cy i 23 dni**). Od 1 sierpnia 1982r. do 31 lipca 1984r. pracowała powódka w (...) (**2 lata**).

U kolejnego pracodawcy powódka pracowała od dnia 1 sierpnia 1984r. do 31 stycznia 1989r. (**4 lata i 6 m-cy**).

W międzyczasie – od 3 listopada 1986r. – powódka rozpoczęła swoje drugie równoległe zatrudnienie w PGR R. gdzie pracowała do dnia 30 czerwca 1991r. (**4 lata 7 m-cy i 28 dni**).

Trzecim, równoległym pracodawcą był (...) gdzie powódka pracowała od 1 maja 1990r. do 30 sierpnia 1997r. (**7 lat 3 m-ce i 29 dni**).

W tym też czasie powódka rozpoczęła zatrudnienie w Urzędzie Miasta i Gminy w M. gdzie pracowała od dnia 20 stycznia 1997r. do 31 lipca 2009r. **(12 lat 6 m-cy i 12 dni)**.

Od dnia 1 czerwca 1999r. do 31 grudnia 2003r. pracowała powódka w Urzędzie Gminy w M. **(4 lata 7 m-cy)**.

W okresie od 1 lutego 2007r. do 31 grudnia 2012r. pracowała powódka w Hotelu (...) **(5 lat 11 m-cy)**.

W MOPS M. pracowała powódka od dnia 15 listopada 2010r. do 14 listopada 2012r. **(2 lata)**.

U pozwanego pracodawcy w dniu 24 maja 2017r. przyznano powódce nagrodę jubileuszową za 40 lat pracy (k. 12).

Spór między stronami w niniejszej sprawie sprowadzał się głównie do sposobu liczenia okresu pracy powódki uprawniającego ją do nabycia prawa do nagrody jubileuszowej za 45 lat pracy. Bezspornym pozostawały okresy pracy powódki u poszczególnych pracodawców wykazane przez pozwanego w załączonej do akt karcie stażu pracy powódki (k. 35).

Kwestia ta regulowana jest, jak słusznie wywodziła powódka, w ustawie z dnia 21 listopada 2008r. o pracownikach samorządowych oraz w §8 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 marca 2009r. w sprawie wynagradzania pracowników samorządowych.

Zgodnie z powyższymi uregulowaniami do okresu pracy uprawniającego pracowników samorządowych m.in. do nagrody jubileuszowej wlicza się, na podstawie §8 cytowanego rozporządzenia, wszystkie zakończone okresy zatrudnienia oraz inne okresy, jeżeli z mocy odrębnych przepisów podlegają one wliczeniu do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze. Powyższe oznacza, że w razie równoczesnego pozostawania w więcej niż jednym stosunku pracy, do okresu pracy uprawniającego do nagrody jubileuszowej wlicza się tylko jeden z tych okresów. Oznacza to, że w przypadku powódki nie należy, jak zdaje się argumentować powódka, sumować wszystkich równoległych okresów jej zatrudnienia. Okresy te, także czas pracy powódki w MOPS w M., wykazują iż począwszy od dnia 9 września 1974r. powódka nieprzerwanie pozostawała w stosunku pracy co ostatecznie oznacza, że łączny staż pracy powódki – w odniesieniu do uprawnienia powódki do nabycia prawa do nagrody jubileuszowej – na dzień zakończenia stosunku pracy między stronami tj. na dzień 30 kwietnia 2019r. wynosi od dnia 9 września 1974r. 44 lata 7 miesięcy i 22 dni.

Wobec powyższego orzec należało o oddaleniu żądania powódki. O kosztach zastępstwa procesowego Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu i w myśl § Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.